

handlingen af ämnet hade man att icke blott sporra och odla lärjungens tankekraft, utan ock att derjemte lemna så stora öfningstillfällen, att full färdighet vunnes. I afseende på läroböcker i räkning framhölls den sträfvän efter enhetlighet, som mer eller mindre lyckadt hos olika författare tagit sig uttryck.

Under diskussionens gång ådagalades genom åtskilliga exempel, huru äfven med det mera mekaniska tillvägagångssättet rätt många bildats till dugtiga räknekarlar. Lärjungens självverksamhet borde starkt tagas i anspråk.

Strängnästraktens lärareförening hade i lördags sammanträde i Toresund. Med anledning af frågan: *Hvilket stafnings-sätt böra vi för närvarande använda i våra skolor?* antogs enhälligt efter ett inledningsföredrag af hr O. Bejbom följande resolution:

Svenska akademiens nya ordlista bör, der icke godtyckliga undantag allt för mycket försvåra rättskrifningen, läggas till grund för undervisningen i skolorna. Der valfrihet är medgifven, bör det mest ljudenliga skrifsättet föredragas.

Rörande utsträckningen i bruket af dubbeltecknad medljud beklagar föreningen det sträfvaude, som hos ordlistans målsmän gjort sig gällande och önskade helst få vidblifva det i föregående upplagor använda beteckningssättet, till dess man kunnat enas om något mera ljudenligt eller åtminstone mindre inprägladt sätt att beteckna det medljud, som följer omedelbart efter kort vokal i betonad stafvelse.

Diskussionsämnet: Folkskollärarne och helnykterheten, inledt af hr S. F. Carlsson, gaf anledning till följande uttalande:

Föreningen anser önskvärdt, att lärarepersonalen kraftigt understödjer arbetet för absolut nykterhet.

En komité, bestående af hrr Otto Bejbom, G. Zetterberg, N. Hallstén, B. A. Hellstedt och fröken Kristina Andersson, tillsattes för att granska och för föreningen föreslå de mest lämpliga läroböcker för användande i kretsens folk- och småskolor.

Elfkarleby kretsförening höll sitt årsmöte i Marma den 14 d.s. Utom den allmänna föreningens ärenden förekom dervid till behandling:

1. *Morgonandakten i skolan.* Härom gjordes följande uttalande:

a) Då *psalmsång* är af synnerligt värde vid bönestunden, bör före bönen sjungas en eller högst ett par korta verser, hvilka barnen förut inlärt, så att böcker ej behöfva anlitas.

b) *Bönen* bör förrättas af både lärare och barn sålunda, att läraren läser morgonbönen, hvarefter barnen falla in och med dämpad stämma läsa »Fader vår».

c) Vid bibelläsningen i folkskolan uppläser läraren först några verser eller en mindre afdelning, gör deröfver några frågor och meddelar de nödvändigaste förklaringar, hvarefter barnen få läsa texten.

d) I småskolan genomgås i st. f. bibelläsning ett kort, kärnfullt bibelspråk, som föresåges af läraren och eftersåges af barnen samt inplantas hos dem genom enkla förklaringar.

2. *Biblisk historie-undervisningen.* Rörande ämnets behandling i småskolan framhölls, att berättelsen framställes i sin bibliska form; att läraren berättar upprepade gånger, först berättelsen i sin helhet, sedan mindre delar deraf; att vid utfrågandet

barnen tillhållas att gifva sina svar i fullständiga satser, hvarigenom deras eget återgifvande af berättelsen förbindes, samt att förevisandet af bibliska taflo uppskjutes till efter genomgåendet af berättelsen. — I folkskolan bör likaledes den egentliga undervisningen förläggas till förberedandet i synnerhet af de berättelser, som ej ingått i småskolans kurs. Läraren berättar äfven här. Vid upphörandet af lexan hålle man ej allt för strängt på, att barnen skola kunna berätta; dock böra de aldrig känna sig säkra för att ej få göra detta.

Bollnäs lärare- och lärarinneförening behandlade vid sitt möte i Säfversta den 14 d:s frågan: *Hvad bör iakttagas vid uppställandet och besvarandet af pedagogiska spörsmål inom folkskollärareföreningar?* På förslag af inledaren, hr J. Lindholm, gjordes följande uttalande:

Då intresset för och lifaktigheten inom en lärareförening i väsentligaste mån är beroende på valet af diskussionsämnen, och då det från flera håll hörda påståendet, att läraremöten i allmänhet äro till föga eller intet gagn, torde stödja sig såväl på beskaffenheten af dessa diskussionsämnen som kanske företrädesvis på den antagna resolutionen, anser föreningen, att följande grundsatser torde behöfva påpekas och följas:

1. Rent metodiska spörsmål, öfver hvilka våra metodiska läroböcker innehålla tillfredsställande förklaringar, böra icke till öfvervägande antal på programmet förekomma.

2. Deremot bör man mera än hittills varit fallet genom att uppställa ämnen af pedagogisk natur väcka intresse för pedagogikens såväl (och företrädesvis) psykologiska del som dess öfriga till folkskolans uppgift hörande delar.

3. En resolution bör ej blott uttrycka satser, som äro allmänt kända och mångfaldiga gånger bekantgjorda, utan bör, i synnerhet om den skall publiceras, innehålla någon ny tanke.*

Vidare öfverlades om, huruvida folkskolan bör tillmötesgå yrkandena på införandet af *undervisning i lagkunskap och helsevårdslära*. Meningarna härom voro delade. Majoriteten ansåg, att dessa ämnen ej böra förekomma i folkskolan, men väl i fortsättningsskolan.

* Vi tillåta oss rekommendera särskildt denna punkt. *Red. anm.*

Landstingen och skolväsendet.

Stockholms läns landsting

har anslagit 1,200 kr. till folkhögskolan, 200 kr. till blindundervisningens främjande, 4,200 kr. till länets idiotanstalt samt 500 kr. till underhåll af vanartiga gossar vid åkerbrukskolonien Hall.

Uppsala läns landsting

beviljade följande anslag: 3,500 kr. årligen tills vidare till folkhögskolan, 500 kr. årligen tills vidare till reshjelp åt länets folk- och småskollärare vid besökande af kretsmöten, anordnade af folkskoleinspektören, 4,500 kr. för år 1890 och högst samma belopp för år 1891 till döfstumskolan inom länet samt 4,000 kr. åt idiotskolan.

Södermanlands läns landsting

har anslagit 300 kr. att utgå under åren 1890—1892 till högre folkskolan i Malmköping, 2,400 kr. till småskollärarinneseminariet, 1,800 kr. till folkhögskolan i

Bie, 150 kr. till reshjelp åt mindre be- medlade lärare och lärarinnor för beivstande af kretsmöten, anordnade af folkskoleinspektören, 2,400 kr. till idiotanstalten i Strängnäs samt till elementarläröverken för flickor i Nyköping, Eskilstuna och Strängnäs resp. 800, 600 och 400 kr. årligen i tre år.

Östergötlands läns landsting

anslog 350 kr. under fem år till småskoleseminariets utställning af undervisningsmateriel, 100 kr. till premier åt småskoleseminariets elever, 500 kr. till främjande af qvinlig slöjdundervisning, 4,000 kr. till goss-slöjdens främjande, 1,200 kr. till understöd åt lärare, som genomgå kurs vid Nääs, 600 kr. till en slöjdinspektör för länet, 1,000 kr. till blindundervisningen, 1,500 kr. till döfstumskolan i Linköping, 2,000 kr. till dito i Vadstena, 5,700 kr. till idiotundervisningen inom länet samt 1,530 kr. till Folåsa räddningshem.

Jönköpings läns landsting

lemnade följande anslag: 100 kr. årligen i tre år till en samaritkurs vid folkhögskolan i Tranås, 1,000 kr. till döfstumundervisningens ordnande, 2,641 kr. till Smålands idiothem samt 600 kr. till blinda barns undervisning.

Kronobergs läns landsting

har anslagit 1,050 kr. till småskollärarinneseminariet i Vexjö, 2,000 kr. till länets folkhögskola, 300 kr. årligen i 5 år till husslöjdens främjande, 2,363 kr. till idiotanstalten å Nannylund, 1,000 kr. till döfstumundervisningens ordnande, 2,850 kr. till tysta skolan å Rephult samt 300 kr. årligen under fem år till slöjdens främjande.

Literatur.

Räknestafvar af P. Hagström jemte »nyckel». Andra förbättrade upplagan. Pris: uppfodrade å spjeler 6 kr. 50 öre, ouppfodrade 2 kr. 50 öre. Nyckeln särskildt 15 öre.

Den nya upplagan af dessa tidigare i denna tidning anmälda räknestafvarna utmärkes deraf, att på hvarje staf förekomma 15 siffror i stället för 10. Härigenom har öfningarnas antal ökat till 3,000.

Fördelarna af räknestafvar framför användandet af räkneböcker eller uppskrifvandet af uppgifterna å kritttaflan äro ju påtagliga. Då dertill kommer, att de af hr H. utarbetade äro uppställda efter en god lärogång och säljas till ett ganska billigt pris, torde dessas företräden framför öfriga hittills kända vara obestridliga. De hafva ock blifvit upptagna bland den materiel, som af ecklesiastikdepartementet tillhandahålles folkskolorna till nedsatt pris.

De äro afsedda för småskolan äfvensom för folkskolans första årsklass att användas som materiel för tysta öfningar; särdeles lämpliga böra de vara för sådana folkskolor, som sakna underlag af småskola.

Nämnas bör särskildt, att siffrorna å stafvarna äro tillräckligt stora och fylliga för att kunna klart uppfattas äfven af de längst bort i skolsalen sittande barnen.